

Bijlage 1: Foto's van de spelers en trainers.

Van links naar rechts: Prosper Verdurm, Norbert Van Muylem, Willy Sergeant en Walter Sergeant. (Foto's uit archief Walter Sergeant)

Foto uit 1951, de tweede van links is Willy Sergeant met trainingsmaat en trainers van SC Anderlecht. (Archief Walter Sergeant)

Bijlage 2: Artikel met Walter Sergeant.

Sport als leerschool voor het leven

NINOVE • Marc Lion

De Sportraad en de Sportdienst zetten onlangs Walter Sergeant in de bloemen voor veertig jaar inzet ten bate van de atletiek in Ninove en dertig jaar voorzitterschap van atletiekclub VITA. „Dat gebeurde in de marge van de jaarlijkse huldiging van de sportkampioenen. Je staat daar dan en het is allemaal wat verrassend”, relativeert Walter de lof aan zijn adres. Al voel je zo aan dat die erkenning hem plezier heeft gedaan.

Walter Sergeant over een leven vol atletiek

„Wij liepen al van in de kleuterklas”, herinnert de 66-jarige Walter Sergeant zich nog levendig. „Iedere jongen leerde haast natuurlijk lopen, zwemmen of voetballen. Ik liep altijd en bijkbaar niet slecht, want op den duur moest ik met achterstand vertrekken. Het was kort na de oorlog, dat Pros Verdum mij overhaalde om aan te sluiten bij Anderlecht. Hij had mij op de kermisloop met anderen van de Brusselstraat in actie gezien, barrevoets op de kas- seien als twaalfjarige tegen gasten van zeventien. Na onze aansluiting, spoorden wij elke keer met de tram naar de training in Anderlecht.”

In 1951 was er al een eerste poging geweest om in Ninove een atletiekclub te stichten. „Samen met onze Willy, Norbert Van Muylen en Pros. Maar eigenlijk voelde ik er weinig voor, want ik voelde me goed in Anderlecht. Uiteindelijk is het er in 1960 toch van gekomen en ontstond NAC, met Albert Pennie als onze eerste voorzitter. We oefenden in het park en we waren trainer, atleet, raadgever en organisator tegelijk. Door fouten langs beide kanten vond in '64 al een afscheiding plaats met de oprichting van Ninove Sport- ing. In '76 kwam alles gelukkig

terug samen rond ZOVA, het huidige VITA.”

Werken en trainen

Tot 1965 is Walter actief geweest als sporter. „Maar altijd amateur gebleven: negen uur of meer werken per dag als kasseier en dan nog trainen. Toen we gedurende een lange tijd in Sint-Amands een opdracht hadden, liep ik na het werk naar huis. Het is mijn beste jaar geweest. In die tijd liep je naturel, doping was ons totaal onbekend. Bij meetings vulden we wel eens de gaten op de 400 of de 200 meter horden, omdat we op die nummers geen atleten hadden, terwijl we eigenlijk fondlo- pers en crossers waren. Een piste was er toen nog niet.”

De club heeft enkele goede atleten voortgebracht. „Rudy Simon, die helaas vroegtijdig moest stop- pen wegens ziekte. Jef Gees, onze huidige voorzitter en Belgisch crosskampioen op de 5000 meter. Eddy De Pauw, wereldkampioen cross bij de junioren in '69 in Limerick, maar vaak gekwetst op momenten dat hij in goede vorm zat. Dan heb je nog Guy Tondeur, Raymond Van Paemel, Willy Huy- lebroeck...”

„België was indertijd bekend om

zijn goede fondlopers en wij wa- ren een beetje een kweekschool. Toen het algemene niveau terug- zakke, gebeurde dat ook bij ons. Jongeren hebben nu veel meer keuze tussen verschillende spor- ten. Vroeger hadden ze enkel fiet- sen, voetbal en lopen; ze kwamen spontaan om zich aan te sluiten. Maar als je kan kiezen tussen een comfortabele zwaarte sport of trainen in de regen en de modder, weet je het snel. Al beschikken we mo- menteel over een goede kern van veelbelovende jongeren en krijgen we terug nieuwe aansluitingen.”

Rijkdom

„We geven ongeveer 25 mee- tings per jaar, met de Geert Ras- schaert-meeting als toppeur. Met het vernieuwde bestuur, een men- geling van jong enthousiaste en gedegen ervaring, zit VITA goed voor jaren. Zelf ben ik nu ere-voor- zitter. Actieve atletiekbeoefening gaat al wat moeilijker, maar in de stadcompetitie kaatsen kan ik nog mijn man staan. Dat is vooral een kwestie van opstelling, al zijn de reacties en vooral het ritme niet meer wat ze ooit waren. Maar het is een plezierige sport en je moet toch iets doen om fit te blijven.”

„Aan sport doen is belangrijk. Ben je toevallig goed of zeer goed, oké. Ben je gewoon, ook oké. Daarom is atletiek zo mooi, je kan er steeds jouw persoonlijke grens verleggen, zelfs als je niet vooraan eindigt. Als de ouders van een jonge gast mij vragen of je met atletiek goed geld verdient, moet ik nee antwoorden. Maar ze roken niet, ze drinken niet, ze zitten in een vrij goed milieu, ze leren win- nen en verliezen. Als je dat aan een jongere kan meegeven, bezit die een grote rijkdom voor de rest van zijn leven.”

FOTO GUY OOSTERLINCK
„Met atletiek kan je niet veel geld verdienen, maar je krijgt er wel een rijkdom mee voor het leven”, vindt Walter Sergeant.

Interview met Walter Sergeant. Auteur: Marc Lion. (Archief: Walter Sergeant)

ERPE-MERE

Bijlage 3: Artikel officieel ontstaan NAC.

**Met wind in de zeilen en wapperende
vlag het nieuwe veldloopseizoen
tegemeet.**

27 juli 1961 werd N.A.C. officieel aangenomen en ingeschreven bij de B. A.B. Net op tijd om enkele nieuwe jonge krachten toe te laten nog deel te nemen aan een paar pist-meetings.

Praktisch startte N.A.C. dan ook volledig onwetend over de waarde van haar jonge veldlopers in de cross-kompetitie 1961-62. Dat het een meevaller werd over gans de lijn heeft eenieder die de N.A.C.-verrichtingen volgde kunnen vaststellen. Individuele zowel als cluboverwinningen werden behaald. Hoogtepunten werden bereikt met de Grote Prijs der Stad Ninove en bij 't veroveren van een eerste titel te Zandbergen.

Voor al de 1ste Ninoofse Prijs willen we nog even in herinnering brengen omdat daar de Ninoofse sportman laten zien heeft dat een atletiekclub alhier even leefbaar en gewenst is als om 't even waar. Duizende entoesiaste toeschouwers hebben geestdriftig de honderden atleten toegejuicht. Het deed deugd vast te stellen dat alle N.A.C.-atleten zowel de piepjonge elementen als de oude krabbers, harts-tochtelijk aangemoedigd werden. Het is een bewijs dat de Ninoofse sportliefhebbers begrip en waardering hebben voor de moed en de wilkracht die zowel de meest begenadigde als de minst begaafde atleet weet op te brengen.

Voor enkelen van onze vrienden en ja, laat ons alle valse bescheidenheid achterwege laten, ook voor onszelf betekende 14 januari 1962 de triomf van meer dan 20 jaar kampen en strijden om de atletieksport in Ninove ingang te doen vinden. 14-1-62 bewees tevens dat ook de Ninovieters eindelijk begrepen dat men niet gek is omdat men er genoeg in vindt tijdens zijn vrije uren kilometers en nog kilometers te oefenen om zich 's zondags met vele vrienden (want dat zijn alle ware atleten) uit alle hoeken van 't land te kunnen meten. Onze N.A.C.-jongens die laatste mogelijkheid te kunnen geven was en blijft een der hoofdpunten van het N.A.C.-bestuur.

Verleden winter is onze club er in geslaagd 20 verplaatsingen te bekostigen. Dit feit is op zichzelf al een prestatie en dan vooral als men weet dat op de allereerste stichtingsvergadering aan de aanwezige atleten gevraagd werd of ze akkoord waren de eerste verplaatsingen uit eigen zak te betalen. Welnu, tot hiertoe hoefde nog niemand zulks te doen en we zijn overtuigd dat het ook in de toekomst zal vermeden worden.

Krantenartikel over het eerste jaar van NAC.

(archief: Walter Sergeant)

PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Het bestuur (helemaal links Paul De Troyer en de voorzitter Albert Penne in het midden) moedigen Walter Sergeant (nr:1) en nog een atleet van NAC aan. (Archief Walter Sergeant)

Groepsfoto van bestuursleden en atleten. (Archief: Walter Sergeant)